

W tece redakcyjnej posiadamy szereg utworów chóralnych, które kolejno zamieszczać będziemy w numerach „Chóru”, dostosowując się do okolicznościowych potrzeb zespołów chóralnych.

W następnym numerze ukaże się opracowanie W. Lachmana legjonowej piosenki: „Warczą karabiny”, oraz przepiękna pieśń patriotyczna do słów J. Kościelskiego, skomponowana przez Piotra Maszyńskiego, a użyczona redakcji „Chóru” z teki pośmiertnej nieodżałowanego kompozytora, przez rodzinę. Pieśń tę, napisaną na głos solowy, opracował na chór mieszany Jan Maklakiewicz.

Każdy chór zamówić może w naszym wydawnictwie osobne odbitki dodatku nutowego na lepszym, grubszym papierze, chroniącym od zniszczenia, w dowolnej ilości egzemplarzy, co uczyni zbędnym rozpisywanie nut na głosy. Osobna odbitka zawierać będzie kolendę W. Lachmana „Powiadają aniołowie nowinę”, osobna zaś kolendę Jana Maklakiewicza „Radujcie się bracia mili”. Cena egzemplarza poszczególnej kolendy — 20 groszy.

Poniżej zamieszczamy objaśnienia do utworów, zamieszczonych w dodatku nutowym niniejszego numeru:

Wacław Lachman: Powiadają Aniołkowie nowinę. Kolenda na 4 gł. chór męski a capella.

Utwór ten, pod względem melodji i tekstu ^{za}czerpnięty został z bogatych źródeł twórczości ludowej. Posiada cechy charakterystyczne pastorałki polskiej. Składa się jakgdyby z czterech fragmentów, różniących się między sobą nastrojami, w zależności od podłożonego pod melodję tekstu. Części te tworzą doskonałą całość, urozmaiconą i bardzo barwną, dzięki wybitnie zaznaczającemu się pierwiastkowi polskiemu kolendy.

Fragment pierwszy należy rozpocząć poważnie i z dużem skupieniem, podkreślając uczuciowo melodję przy słowach: „Panna czysta porodziła Dziecinę”. W *części drugiej* przerzucamy się nagle do nastroju wesołego. „Hejże, hejże w hopki” należy wziąć w szybszem, żywem tempie, akcentując w pierwszym zaraz takcie wejście tenorów I i II, a następnie w połowie tegoż taktu wejście basów I i II. W *części tej* przez umiejętne wyakcentowanie i podkreślenie goniących się wzajemnie głosów należy wydobyć nastrój radosnego zamieszania. Uspokoić je nieco należy przy słowach „Chrystus nam się rodzi”, wracając do poprzedniego nastroju od słów: „powitać się godzi”.

Następnie 8 taktów na $\frac{3}{4}$, stanowiące *III część* składową pastorałki, rozpocząć trzeba nieco szerzej, w tempie zbliżonem do części pierwszej, traktując pierwsze cztery takty majestatycznie, a w pozosta-